ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 5 Φεβρουαρίου 1889 ΑΡΙΘ. 100

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΥΠΟ ΚΑΛΛΙΡΡΟΗΣ ΠΑΡΡΕΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ 1ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΑΝΑ ΤΕΥΧΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἱστορία τῆς γυναικὸς ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι σήμερον. — Ἡ πολυτέλεια καὶ ὁ συρμὸς παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ (ὑπὸ κ. Ἐλπίδος Κ. Περίδου). — Εἰς τὴν Πατρίδα μου (ποίημα ὑπὸ κ. Μαριέττας Μπέτσου). — Πταίει ὁ Σωκράτης καὶ ὄχι ἡ Ξανθίππη. — Ἡ Ἔκθεσις τῆς ἐν Τουρίνῳ γυναικείας καλλονῆς (ὑπὸ κ. Μ. Μ.). — Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον. — Συνταγή: Πῶς γίνεται ὁ χείριστος σύζυγος καλός, πιστός, πρᾶος καὶ ἀφωσιωμένος (ὑπὸ τῆς κ. Μαρίας Βελλῆ). — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Περιοδικά. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Γνωστὸν τυγχάνει ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου καὶ ἐλαχίστου τῶν μικροσκοπικῶν ζώων ἢ φυτῶν μέχρι τοῦ ἐντελεστάτου καὶ βασιλέως τοῦ κόσμου ἀνθρώπου ὑπεβλήθησαν εἰς λεπτομερῆ μελέτην καὶ ἔρευναν, ἧς τὰ πορίσματα οἱ κατὰ καιροὺς φιλόσοφοι, φυσιολόγοι καὶ ἱστορικοὶ ἐπεξεργασθέντες καὶ ταξινομήσαντες εἰς φῶς προήγαγον.

Μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς τὴν μελέτην τῶν προσώπων καὶ ἀντικειμένων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς προέβησαν εἰς ἔρευναν τοῦ βίου καὶ τῶν ἠθῶν λαῶν ἐκλειψάντων ἤδη ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν. Ἐντεῦθεν ὁ ἀρχαιολόγος μετὰ κόπων καὶ μόχθων ἐξάγει ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς γῆς τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα καὶ μνημεῖα, ὧν, ἀποκαθαίρων τὴν κόνιν καὶ τὸν πηλὸν μελετᾷ τὰς γραμμὰς καὶ τὸ ὕφος, καὶ ὁπόθεν ποριζεται τὰς ἀναγκαίας πηγὰς πρὸς κατανόησιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἠθῶν, ἐθίμων καὶ αἰσθημάτων τῶν λαῶν ἐκείνων.

Ὁ γλωσσολόγος διὰ τῆς ἐκμαθήσεως νεκρῶν γλωσσῶν ἐμβαθύνει εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ἀρχαίων λαῶν, ἐξ ὧν νέας ἀρύεται γνώσεις καὶ ἀληθείας. Ἐνῷ δὲ προθύμως τόμους ὁλοκλήρους ἔγραψαν ἢ ἐπὶ τῇ ἱστορίᾳ μιᾶς γλώσσης ἢ ἐπὶ τῇ μελέτῃ ἑνὸς ἀγγείου, ἢ ἐπὶ τῇ αἰσθητικῇ ἀναπτύξει ἑνὸς ἐνδόμου, ἀσυγγνώστως φαίνονται λησμονοῦντες ὅτι τὸ ὄν ἐκεῖνο, μεθ' οὗ τὸν βίον αὐτῶν διάγουσι, ὅπερ καλλύνει καὶ θέλγει τὰς εὐτυχεῖς τῆς νεότητός των ἡμέρας, ὅπερ συμμετέχει τῶν θλίψεων, πικριῶν καὶ ὀδύνων αὐτῶν, ὅπερ παῖδαρμὲν μετὰ στοργῆς εἰς ἄνδρας προάγει, γέροντας δὲ ὑποστηρίζει καὶ περιθάλπει, ὅτι λέγομεν ὁ πολύτιμος οὗτος σύντροφος, ἡ γυνὴ εἶναι πλάσμα ἄξιον ἐπιση-

μονικῆς μελέτης, ἀφοῦ ἡ πορεία αὐτῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ ἀποτελεῖ τὸν γνώμονα τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων λαῶν.

Καὶ ἀληθὲς μὲν εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν γένει ὡς τὸ πολυσυνθετώτατον τῶν ὄντων μετὰ μεγίστης δυσκολίας καὶ ἀτελέστατα ἐξητάσθη καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ἱστορίαν. Εἶναι ὅμως καὶ ἀναντίρρητον ὅτι ἐνῶ διὰ τὸν ἄνδρα, διὰ τὸν βίον, τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν δρᾶσιν καὶ ἐν γένει τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ χιλιάδες ε'μὴ ἑκατομμύρια τόμων ἐδημοσιεύθησαν, διὰ τὴν γυναῖκα ὀλίγιστα ἔργαφέροντα χαρακτῆρα σοβαρὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἐγράφησαν. Ταῦτα δὲ ὑπὸ συγγραφέων ὡρισμένων ἐθνῶν, μεθ' ὧν ἀναντιρρήτως οὐδόλως δύναται νὰ συμπεριληφθῇ ἡ νεωτέρα Ἑλλάς.

Παρ' ἡμῖν λοιπὸν ἡ γυνὴ ὑπὸ ἱστορικήν, φιλοσοφικήν, κοινωνικήν, ἐθνολογικήν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἔποψιν εἶναι πλάσμα ὅλως ἄγνωστον, κρινόμενον ἐπιπολαίως καὶ ἐλαφρῶς. Ἐπεὶ δὴ δὲ οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων σοβαρῶς ἐνέκυψε εἰς τὴν μελέτην τῆς γυναικός, ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται αὕτη παρὰ τῶν πολλῶν, ὡς ὕπαρξις ἀκατανόητος καὶ κούφη, ἐν πολλοῖς δὲ κακή, ἀσθενής καὶ ἀνίκανος. Αὕτη τίθεται παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰς μοίραν πολλῷ κατωτέραν καὶ τοῦ τελευταίου εὐήθους καὶ οὐτιδανοῦ ἀνδρός, ὅστις κατὰ λάθος τῆς φύσεως φέρει μορφὴν ἀνθρωπίνην.

Ὑπάρχει ἐν τούτοις τάξις τις ἀνθρώπων καὶ οὗτοι εἶναι οἱ ποιηταί, οἱ καλλιτέχναι, οἱ εὐτυχεῖς ἐρασταὶ καὶ πολλοὶ πατέρες καλῶν θυγατέρων, οἵτινες ἐξυμνοῦσι τὴν γυναῖκα, θεωροῦντες αὐτὴν καλὴν ὡς *ἄγγελον, ἁγίαν, ἀληθῆ τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτιδα.*

Ἡμεῖς εὐχαριστοῦσαι τοὺς τελευταίους τούτους, ἀνελάβομεν ἐφ' ὅσον αἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις καὶ ἡ μικρὰ πεῖρα συνέδραμον εἰς τοῦτο νὰ ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου γνωρίζομεν αὐτὴν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἀδυνατοῦσι καὶ σήμερον ἔτι νὰ παραδεχθῶσιν αὐτὴν ὡς ἱκανὴν νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Καίτοι δὲ ἡ ἐργασία αὕτη καὶ δυσχερὴς καὶ πολύπλοκος εἶναι ὡς δεομένη τῆς συγκεντρώσεως πάντων τῶν σημείων τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, οὐχ' ἧττον εἶναι, καθ' ἡμᾶς, ἡ μόνη ἐπιτρέπουσα τὴν μελέτην τῶν ἀρχῶν καὶ χαρακτήρων, τῶν διεπόντων τὰς τύχας τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς καὶ καὶ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς, καὶ τὴν φυσικὴν ἀνέλιξιν τῆς πορείας, ἀναπτύξεως καὶ ἐπιδράσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ κόσμος ἀποτελεῖ ἄλυσσον τόσον πυκνῶς καὶ ἀδιαρρήκτως συνδεδεμένην, ὥστε ματαιοπονεῖ ὁ ἀποπειρώμενος νὰ ἐξετάσῃ σποραδικῶς κρίκους μόνον τινὰς τῆς ἀλύσσου ταύτης. Διὰ τοῦτο οἱ κατὰ καιροὺς ἱστορικοί, οἵτινες ἐδοκίμασαν νὰ γράψωσι μονομερῆ ἱστορίαν τόπου ἢ λαοῦ τινὸς ἀπέτυχον κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἀλλ' ἄρα ἐκεῖνο ὅπερ γνωστοὶ ἐπὶ πολυμαθείᾳ ἄνδρες μετὰ δυσκολίας ἀναλαμβάνουσι νὰ πράξωσι, δύναμαι ἐγὼ ἐν τῷ περιωρισμένῳ κύκλῳ τῶν γνώσεών μου νὰ κατορθώσω! Σοφός τις Γάλλος ὁ **La Bruyére** ἔγραψέ ποτε ὅτι «*οὐδὲν ἐμποδίζει τὰς γυναῖκας νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ ἀποταμιεύωσιν ἐν τῇ μνήμῃ των, καὶ ἐν δεδομένῃ στιγμῇ νὰ χρησιμοποιῶσι τὸν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν ἀποταμιευθέντα πλοῦτον.* Ἐντεῦθεν καὶ ἐγὼ ὁρμωμένη ἐπεδόθην εἰς μελέτην πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ δρᾶσιν τῆς γυναικὸς παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς.

Καὶ διὰ μὲν τὴν γυναῖκα τῶν Ἀνατολικῶν χωρῶν, ἐν αἷς τὸ πρῶτον ἤκμασεν ὁ πολιτισμός, πυρσὸς φαεινὸς τῶν ἐρευνῶν μου ἐγένετο αὐτὴ ἡ Ἁγία Γραφή, τὸ πλῆρες ἐμπνεύσεως καὶ μεγαλείου βιβλίον τοῦτο τῶν προφητῶν καὶ μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ· πρὸς δὲ τὰ πλήρη πάθους καὶ θείου πυρὸς ἔπη, ὧν ἡ ἠχὼ ἀνὰ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀραβίας μέχρι σήμερον ἀντηχεῖ, αἱ δημοσιευθεῖσαι μελέται ἐπὶ τῶν κολοσσιαίων μνημείων τῆς Αἰγύπτου καὶ Ἀσσυρίας, τὰ κλασικὰ ἔργα, αἱ περιηγήσεις καὶ αἱ μελέται ἀνὰ τὴν Κίναν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Περσίαν καὶ τὴν Ἀρμενίαν διαφόρων ξένων συγγραφέων ἐχρησίμευσαν ἡμῖν ὡς πηγαί, ἐξ ὧν πᾶσαν περὶ τοῦ παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις βίου τῶν γυναικῶν ἠρύσθημεν πληροφορίαν.

Ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι πηγὰς βεβαίως ἀσφαλεῖς ἔσχομεν αὐτοὺς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, ὅστις διὰ τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ ἐπῶν ὕμνησε τὴν γυναῖκα καὶ ζωηρότατα ἀπεικόνισε τὸν βίον αὐτῆς ὡς συζύγου, μητρὸς, θυγατρὸς καὶ πολίτιδος, μέχρι τοῦ Πλάτωνος, Πλουτάρχου καὶ πάντων ὅσοι περὶ αὐτῆς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἠσχολήθησαν. Διὰ δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικὸς παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ἠκολουθήσαμεν τὴν ἀνέλιξιν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, διεξελθοῦσαι πᾶν σύγγραμμα, ἐν ᾧ συστηματικώτερον εἴτε περιγραφικῶς, εἴτε ἐν μελέταις, ἢ βιογραφίαις περὶ γυναικὸς ἐγίνετο λόγος.

Τοὺς δοκιμωτέρους ἐπίσης τῶν περὶ μεσαίωνος, βυζαντινῆς καὶ συγχρόνου ἱστορίας γραψάντων ἔχουσαι ὑπ' ὄψει, ὡς καὶ πᾶν ἔργον περὶ γυναικὸς εἰδικώτερον πραγματευόμενον μελετήσασαι, προέβημεν εἰς τακτικὴν ἀνέλιξιν καὶ κατάταξιν τῆς γενικῆς ἱστορίας τῆς γυναικός.

Πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν τούτου πλείστας ἀπηντήσαμεν δυσκολίας, διότι οὐδεὶς τῶν μέχρι σήμερον ἀσχοληθέντων συγγραφέων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικός, ἔγραψεν ἐκτενῆ γενικὴν ἱστορίαν αὐτῆς.

Μονομερῶς ἐξητάσθη ὁτὲ μὲν ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς κατὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν αἰῶνα, ὁτὲ δὲ ἤθη, ἔθιμα καὶ παραδόσεις περὶ αὐτῆς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, Αἰγυπτίοις ἢ καὶ ἄλλοις ἀρχαίοις ἢ συγχρόνοις λαοῖς. Ἔργον ὅμως αὐτοτελὲς ἐξιστοροῦν λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῆς ἀνὰ πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ πάντας τοὺς λαούς δὲν ὑπάρχει. Ἐν τούτοις μόνον διὰ τοιαύτης μελέτης δύναται νὰ ἀποβῇ ἐφικτὴ ἡ ἐπίγνωσις τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν δὲ αἰῶνα τοῦ τον τῆς δράσεως, ὅτε ἡ γυνὴ ἀδυνατοῦσα νὰ ζήσῃ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς ἔζησεν ἐνόσῳ ἡ ἐλευθερία ἦν κτῆμα προνομιούχων τινῶν τῆς κοινωνίας ὑπάρξεων, ἡ ἐπίγνωσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἀποβαίνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς οἰκογενείας καὶ πολιτείας. Ἄνευ τῆς ἐπιγνώσεως ταύτης ὁ ἀνὴρ ἢ δεσμεύει, πιέζει καὶ κατασβέννυσι τὸν ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ διανοίᾳ τῆς γυναικὸς ἐνυπάρχοντα θεῖον σπινθῆρα τῆς ἀγάπης, στοργῆς καὶ νοημοσύνης, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ διαστρέφει δι' ἐσφαλμένης μορφώσεως καὶ ἐλευθερίας κακῶς ἐννοουμένης τὰς ἐν αὐτῇ εὐγενεῖς ὁρμὰς, ὅτε καὶ ἀντὶ παρόχου εὐτυχίας καὶ ἀνακουφίσεως αὕτη καθίσταται ἐπιζήμιος καὶ καταστρεπτική. Μεταβάλλεται ἀπὸ δαδὸς προωρισμένης νὰ φωτίζῃ εἰς δᾷδα πυροβολοῦσαν οἶκον καὶ πολιτείαν.

Ἡ ἀπὸ διετίας ἤδη παρ' ἡμῶν ἐνδιδομένη «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» ὑποδείκνυσι τὴν πορείαν, ἣν ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ χαράξῃ διὰ τὴν σταδιοδρομίαν τῆς γυναικός, ἡ δὲ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐκδοθησομένη ἱστορία τῆς γυναικὸς ἐπέρχεται εἰς τὴν διὰ σαφῶν καὶ συγκεκριμένων γεγονότων συμπλήρωσιν καὶ ἐπίρρωσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐφημερίδος ταύτης.

Κακῶς ἐθεωρήθη μέχρι σήμερον παρά τινων ὅτι ἡ Ἐφημερὶς ἡμῶν, ἐπιδιώκει τὴν ἰσονομίαν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός, καὶ ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὐτῆς τείνουσιν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀφομοίωσιν ταύτην.

Τὸ τοιοῦτον οὐ μόνον εἶναι ἀνακριβὲς καὶ πεπλανημένον, ἀλλὰ καὶ ἀντίκειται ὅλως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀρθοῦ λόγου. *Ἡ γυνὴ εἶναι ἴση πρὸς τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ διάφορος αὐτοῦ,* λέγει ὁ Ἀκαδημαϊκὸς **Legouvé**. Ἀν-τικείμενον ὅθεν τῆς ἱστορίας ἡμῶν ἔσται ἡ ἀνὰ τὸν βίον καὶ τὴν δρᾶσιν τῆς γυναικὸς παρ' ἅπασι τοῖς λαοῖς· ἀπόδειξις τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἣν οἱ πολλοὶ παραγνωρίσαντες, ὥρισαν καὶ ἐνομοθέτησαν διὰ τὴν γυναῖκα βίον ἀνάξιον καὶ οὐδόλως πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτῆς ἀνταποκρινόμενον.

Ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν τῆς ἱστορίας τοῦ γάμου, ἤτοι τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἠθικῶν δεσμῶν, τῶν συγκρατούντων τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, θέλει περιλάβει καὶ ἐν ἐκτάσει πραγματευθῇ τὴν βαθμηδὸν παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς ἀνέλιξιν τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου. Πᾶν δὲ τὸ σχέσιν ἔχον πρὸς τὴν γέννησιν, ἀνατροφήν, μνηστείας, γάμους, θανάτους καὶ κηδείας, πάντα τὰ ἤθη τῶν ἀρχαίων καὶ μὴ, γνωστῶν καὶ ἀγνώστων λαῶν, τὰ ἀναφερόμενα πρὸς τὴν γυναῖκα θέλουσι ποικίλει καὶ τερπνὸν ἀνάγνωμα καταστήσει τὸ ἔργον ἡμῶν. Ἐν τέλει ἡ ἱστορία ἡμῶν πραγματεύεται τὰ κατὰ τὴν γυναῖκα, καὶ ὡς μητέρα, σύζυγον, θυγατέρα καὶ πολῖτιδα ἐν παντὶ λαῷ καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐκτενέστερον δὲ καὶ βιογραφικῶς τὰ περὶ τῶν διαπρεψασῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος ἐξόχων γυναικῶν. Ἐκ τοῦ ἐξαγομένου δὲ πορίσματος τῶν μερικῶν τούτων μελετῶν καταφαίνεται ποῖον μέρος ἡ γυνὴ διεδραμάτισεν ἐν τῇ ὅλῃ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ τίς ἡ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποστολὴ αὐτῆς.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ συγγράματος ἡμῶν ἐν συστηματικῇ ταξινομήσει δημοσιευθήσονται ἐν τῷ προσεχεῖ ἡμῶν φύλλῳ.

Ο ΣΥΡΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Καλή μου φίλη!

Μοὶ ζητεῖς ἀνταπόκρισίν τινα ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς κατ' ἐξοχὴν πλουσίας καὶ ἀριστοκρατικῆς χώρας τῶν Τσάρων. Φιλόλογος, ὡς γνωρίζεις, δὲν εἶμαι, ἀλλ' οὔτε παρακαλουθῶ τὴν πορείαν καὶ δρᾶσιν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου. Εἰς ταῦτα πάντα σὲ καθιστῶσιν ἐνήμερον αἱ Ἐφημερίδες καὶ τὰ Περιοδικά, ἅτινα τακτικῶς σοὶ ἀποστέλλω.

Τί τὰ θέλεις, φίλη μου, ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος τῆς παλαιᾶς σχολῆς. Εἶμαι γυνὴ ἀρεσκομένη ἐντὸς ὡραίας καὶ πλουσίας αἰθούσης, ἐχούσης ὡς στόλισμα ὡραίας δεσποινίδας καὶ κυρίας, αἵτινες συνοψίζουσι τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἀποστολήν των εἰς τὴν ὡραιότητα καὶ χάριν των καὶ ἐπιδιώκουσι προαγωγὴν, κυριαρχίαν καὶ δικαιώματα μόνον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους ἀγαποῦν. Τὴν ὑπόληψιν, ἣν σεῖς τρέφετε πρὸς τοὺς συγγραφεῖς συγχρόνους τε καὶ ἀρχαίους, ξένους ἢ Ἕλληνας, ἐγὼ ἀποδίδω πλήρη καὶ ἀμέριστον πρὸς τοὺς κατασκευαστὰς τῶν γυναικείων συρμῶν καὶ τοὺς ὑμνωδοὺς τοῦ γυναικείου κάλλους. Αἱ κυρίαι, αἵτινες σᾶς ἀναγινώσκουν καὶ αἱ ὁποῖαι, ὡς μετ' εὐχαριστήσεως μανθάνω, ἀνέρχονται εἰς ἱκανὰς χιλιάδας, δὲν θὰ δυσαρεστηθοῦν ἐλπίζω, ἐὰν ἀκούσουν παρὰ ἐμπειροτάτης εἰς τὸ εἶδος της κυρίας — ὡς σεῖς εἴσθε περὶ τὴν φιλολογίαν — πῶς διάγομεν ἡμεῖς ἐνταῦθα, ἀκριβῶς εἰς τὸν βίον αὐτὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ τοῦ ἀληθοῦς πλούτου. Δὲν πιστεύω αἱ αὐστηρότεραι νὰ ἐκλάβωσι τὴν προθεσίν μου ταύτην ὡς σκανδαλώδη, ἢ μὲ κατακρίνωσιν ὡς θέλουσαν νὰ διδάξω εἰς τὰς Ἑλληνίδας τὴν πολυτέλειαν, ἐν ᾗ μόνον βογιάροι καὶ βογιαρίναι κάτοχοι ἑκατομμυρίων ρουβλίων ζῶσι.

Προτίθεμαι ἁπλούστατα νὰ κάμω ὅτι καὶ οἱ παρουσιάζοντες ἡμῖν ἐν πανοράματι ὡραίας εἰκόνας ἁπλῶς χάριν τέρψεως καὶ μικρᾶς ἀναψυχῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη μου εἰδικότης, αὐτὸ δύναμαι νὰ ἐκθέσω ὁμαλῶς καὶ κατὰ τάξιν, σᾶς ἀφίνω δὲ ἐλευθέραν νὰ μὲ ἐπιδοκιμάσητε ἢ οὔ.

Ζῶ ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ὑπὸ τὸν μολύβδινον αὐτὸν οὐρανὸν — ὡς τὸν ὀνομάζουσιν οἱ ποιηταί σας — Ὁμολογῶ δὲ ὅτι ὑπάρχουσιν ἡμέραι καὶ νύκτες ὄντως μολύβδινοι διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας πῶς ζῶσιν οἱ εὐγενεῖς, οἱ μεγιστάνες, οἱ ἄρχοντες ἐνταῦθα.

Αἱ ἡμέραι τοῦ χειμῶνος εἶναι τόσῳ μικραί, ὥστε παρέρχονται σχεδὸν ἀπαρατήρητοι. Αἱ νύκτες ὅμως μεθ' ὅλην τὴν ἀνὰ τὴν πόλιν βασιλεύουσαν πυκνὴν ὁμίχλην, μεθ' ὅλους τοὺς πάγους, οἵτινες μεταβάλλουσι τὰ δένδρα εἰς σταλακτίτας καὶ τὸν Νεῦαν εἰς ἄπειρον κρυστάλου ἔκτασιν, αἱ νύκτες αὗται εἶναι ὡραιότεραι, ποιητικώτεραι, μαγικώτεραι καὶ αὐτῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν νυκτῶν.

Ἐὰν δὲν εὑρίσκητε τὸν ἀργυρόστικτον οὐρανόν σας διατρέχουσα τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας, καὶ ἡ ἑσπερινὴ αὖρα δὲν σᾶς μεταφέρῃ τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων καὶ τὴν μελαγχολικὴν τῆς ὑπολαΐδος φωνήν, εἰσέρχεσθε εἰς τὴν πρώτην οἰκίαν ἄρχοντος εὐπόρου. Τὰ τέως ριγοῦντα μέλη σας αἰσθάνονται τὴν θωπευτικὴν καὶ ἁπαλὴν πνοὴν γλυκείας ἀτμοσφαίρας, καὶ οἱ σχεδὸν ἀποκρυσταλωθέντες ὀφθαλμοί σας ἀναπτῶσι τὴν ζωηρότητά των καὶ ἀναλαμβάνουσι νὰ σᾶς πείσωσιν ὅτι εὑρίσκεσθε ὑπὸ θόλον ἀληθῶς οὐράνιον, θεῖον.

Ρίπτετε τότε ἓν βλέμμα περὶ ὑμᾶς, καὶ ἐνῷ ἐνομίζετε ὅτι εἰσήλθετε εἰς αἴθουσαν, πείθεσθε σχεδὸν ὅτι εὑρίσκεσθε ἐντὸς μαγικοῦ ὑπαιθρίου ἀνθῶνος. Ὁ Τροπικὸς διὰ ρυάκων ἐκ χρυσῶν ρουβλίων μεταφέρεται ὑπ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν Βόρειον Πόλον, ὅπου ὑπερήφανα ἀνθοῦσι καὶ βλαστάνουσι τὰ ὡραιότατα καὶ μαγικώτατα αὐτοῦ ἄνθη. Οἱ γιγαντώδεις φοίνικες ἀναπληροῦσι τὰς στήλας καὶ τὰ περιστύλια τοῦ Αἰολικοῦ καὶ Δωρικοῦ ρυθμοῦ σας, πληθὺς δὲ χλοῶν καὶ πάντων τῶν ὀρχιοειδῶν φυτῶν ἐκτυλίσσει τοὺς σμαραγδίνους πλοκάμους της ἀνὰ τοὺς τείχους καὶ τὴν στέγην αὐτὴν τῆς αἰθούσης. Πρὸς ἀπόκτησιν διατήρησιν καὶ ἐναλλαγὴν τῶν φυσικῶν τούτων ταπήτων, διότι καὶ οἱ τάπητες καλύπτονται ὑπὸ φυσικῶν χλοῶν δαπανῶνται τὰ ρούβλια ἀνὰ δεκάδας καὶ ἑκατοστύας χιλιάδων.

Τὰ ἀνάκλιντρα, τὰ κάτοπτρα, αἱ καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες,

τὰ ἀλεξίπυρα περιπλαισιοῦνται ὑπὸ φυσικῶν ἀνθέων, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ κηροπήγια, οἱ πολυέλαιοι καὶ αἱ λυχνίαι ἀποτελοῦσι ποικιλοσχήμους, ἐπιμήκεις καὶ πολυσκελεῖς ἀνθοδέσμας, ὕπερθεν τῶν ὁποίων ἐκχέουσι τὸ μυροβόλον φῶς των ἄπειροι πύριναι φωτειναὶ γλῶσσαι.

Αἱ τράπεζαι, ἐφ' ὧν σερβίρεται τὸ τέϊον εἶναι ἀληθὲς τμῆμα κήπου μετενεχθὲν ἐντὸς τοῦ ὡραίου τούτου ἀνθῶνος, τόσον τὰ πλήρη ἀνθέων κάνιστρα, αἱ ἀνθοδόχαι καὶ πᾶν ὅπερ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὑρίσκεται περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ τούτου τῆς γῆς στολισμοῦ, τοῦ πλήρους δρόσου ἀρωματικωτάτης. Πᾶν ὅ,τι ἀδιακρίτως προβάλλει καὶ παρατόλμως τολμᾷ νὰ συναγωνισθῇ τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ ἐν τῷ ἀνθοκοσμήτῳ τούτῳ διαμερίσματι, προέρχεται ἐξ Ἰαπωνίας, ἐξ Ἰνδιῶν, ἢ ἐκ Κίνας. Τὰ πολύτιμα δοχεῖα, αἱ πλούσιαι πορσελάναι, τὰ ἀρχαιοπρεπῆ κύπελλα, οἱ χρυσομέταξοι ἕδραι, τὰ ἀργυρόστικτα παραπετάσματα, ἀντιπροσωπεύουσι τὰς πλουσίας ταύτας τῆς Ἀσίας χώρας, τὰς ὑπερηφάνως διαφιλονικούσας τὰ ἀριστεῖα εἰς τὴν σύγχρονον βιομηχανικὴν τῶν Εὐρωπαίων λαῶν πρόοδον. Οἱ ἐπίγειοι οὗτοι παράδεισοι ἔχουσιν ὡς ἀστέρας ὡραίους ὀφθαλμοὺς ἀνθηροτάτων γυναικῶν, αἵτινες ἐν ἀληθεῖ διαχύσει χαρᾶς ροφῶσιν ἀπολαυστικώτατα τὸ τέϊόν των ἐντὸς χρυσῶν καὶ μιλτοποικίλτων κυπέλλων, ἀνακυκωμένων διὰ μικροσκοπικῶν χρυσῶν κοχλιαρίων, ἅτινα ἀλαβάστρινοι χεῖρες ἐντὸς χειροκτίων λεπτῶν, ἐπιμελῶς πορπωμένων μετὰ τόσης χάριτος φέρουσι.

Ἡ Ρωσσὶς εἶναι ὑπερήφανος καὶ κατ' ἐξοχὴν μεγαλοπρεπής· αὕτη ἐπενόησε κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον νὰ ἐπιδείξῃ ἀδάμαντας ἐπὶ τῶν χειροκτιοφόρων χειρῶν της. Αἱ ἐπικάρπιοι ὅθεν τῶν χειροκτίων της γραμμαὶ ἀντὶ τῶν συνήθων ἐκ μετάξης ραφῶν κοσμοῦνται διὰ πολυτίμων λίθων. Εἶναι αὐτὴ ἥτις ἐξέθαψεν ἐκ τῆς ἀφανείας τὰς καμέας, τὸ τοπάζιον καὶ τοὺς ἀμεθίστους, οὓς εἶχε καταργήσει ὁ Εὐρωπαϊκὸς συρμός. Εἶναι αὐτὴ ἥτις ἐπέβαλε τὰς πολυτίμους διφθέρας της, τροποποιήσασα τὰς τοῦ συρμοῦ διατάξεις καὶ προσδέσασα στερεῶς ὄπισθεν τοῦ ἅρματός της καὶ αὐτὰς τὰς μέχρι σήμερον τὰ ἠνία τοῦ συρμοῦ κρατούσας Παρισινάς. Εἶναι αὐτὴ ἥτις καὶ τοὺς κόμβους τῶν δίκην σανδαλίων ὑποδηματίων της πορπεῖ δι' ἀδαμαντίνων θηλῶν, ἥτις ἐπὶ ἀνθέων μόνον ἢ ἐπὶ ταπήτων προωρισμένων διὰ τὰς προσευχὰς τῆς Μέκκας πατεῖ τὸν ἀριστοκρατικὸν πόδα της.

Πῶς ἐνδύεται ἡ Ρωσσὶς ἀριστοκράτις, ἡ εὐγενὴς Ρωσσὶς τοῦτο εἶναι μυστήριον τὸ ὁποῖον μόνον αὐτὴ κατέχει. Τὰ ἐσώρουχά της εἶναι ἐκ βατίστης μεταξίνης. Κατόρθωσε δὲ νὰ ἐπιβάλῃ ὡς συρμὸν τὸ μετάξινον ἐσωφόρεμα ἐκ κυματοειδοῦς μελαίνης μετάξης, ἢ οἱουδήποτε ἄλλου χρώματος, ὅπερ παρατοῦται εἰς περίπτυχον ἐκ τουλίου, ἐφ' οὗ ὀφιοειδῶς ἐγκατασπείρονται ὡραῖοι κόσυμβοι ἐκ μεταξίνων ταινιῶν. Ἡ Ρωσσὶς δὲν μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον, ἐὰν δὲν ἐνεφρῃ μεθ' ἑαυτῆς τὸ ἐκ χρυσομεταξίνου ὑφάσματος σακκίδιόν της, τὸ συνερραμμένον δι' ἀρχαίων σειρητίων χρυσεπαργύρων. Ἐν τῷ σακκιδίῳ τούτῳ θέτουσι τὰ μικροσκοπικὰ καὶ ἐπίμιλτα διοπτρίδιά των, τὸ πλουσιώτατον ρινόμακτρον ἀρωματισμένον ἐλαφρῶς, τὸ μαργαριτόστικτον ριπίδιον, τὸν χρυσοῦν διάτρητον θύλακα πλήρη σακχαροπήκτων ἴων, καὶ μικροσκοπικὸν φιαλίδιον μὲ τὸ εὐνοούμενον μῦρον, ὄξος ἢ ἅλας.

Ἡ Ρωσσὶς γράφει τὰς ἐπιστολάς της ἐπὶ χάρτου πολυτίμου, καὶ σφραγίζει αὐτὰς δι' ἐρυθροῦ κηροῦ. Τὸ ἐπί τινος γωνίας τοῦ χάρτου σημειούμενον οἰκόσημον ἢ ἔμβλημα ἢ μονόγραμμα εἶναι τόσῳ μικρὸν καὶ μετὰ τόσης λεπτῆς τέχνης ἐπεξειργασμένον, ὥστε μόνον μεγενθυτικὴ ὕελος δύναται νὰ καταστήσῃ τοῦτο ὁρατὸν εἰς πάντα ὀφθαλμόν. Ὡς ἀξίωμα δὲ γενικὸν ἡ Ρωσσὶς καθίστησι τὸν ἰδιωτικὸν βίον της εὐμαρέστερον τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ δωμάτιον ἐνῷ μένει, ἐργάζεται ἢ ἀναπαύεται εἶναι ἀναπαυτικώτερον καὶ πολυτελέστερον τῶν δωματίων τῆς ὑποδοχῆς. Φέρει ἐσώρουχα, κοιτωνίτας, ὑπενδύει τὰς ἐσθῆτας καὶ τὰ ἐπανωφόριά της δι' ὑφασμάτων πολυτιμοτέρων τῶν ἐξωτερικῶν. Κατήργησε τὴν **tournure** διότι ἀντέκειτο εἰς τὴν ἀναπαυτικὴν κατ' οἶκον διαμονήν της καὶ διότι ἀνηλεῶς παρεμόρφει τὰς γραμμὰς τοῦ σώματός της. Αἱ Εὐρωπαῖαι τὴν ἐμιμήθησαν, αὕτη δὲ εἶναι ἡ δίδουσα σήμερον τὴν ὥθησιν πρὸς τὸν σύγχρονον συρμόν. Αὐτὸ δὲν τὴν ἐμποδίζει νὰ εἶναι ἡ εὐφυεστέρα, δραστηριωτέρα καὶ φιλομαθεστέρα πασῶν τῶν Εὐρωπαίων γυναικῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην ἀρετήν της δὲν κατώρθωσα, φίλη μου, νὰ τὴν μιμηθῶ, ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ὅμως εἰργάσθην καὶ ἐργάζομαι μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὅπως καταστήσω τὸν βίον μου, ὅσον δύναμαι εὐτυχέστερον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν σοὶ γράφω πλειότερα καὶ διότι τοῦτο ἀντιβαίνει πρὸς τὰς ἰδέας μου περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ κάλλους καὶ τῆς ζωηρότητος τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ διότι τὸ σαμοβάριον ὁ ἔνθερμος οὗτος φίλος μου μὲ προσκαλεῖ διὰ τοῦ ποιητικωτάτου ψιθυρισμοῦ του. Ἐὰν ἡ ὠχρὰ περιγραφή μου τύχῃ εὐμενοῦς ὑποδοχῆς θέλω προθύμως συνεχίσει αὐτὴν προσεχέστατα.

Ἡ σὴ

Πίστις Περίδου·

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Πατρίδα μου, σ' ἀγάπησα ἀπ' τὰ μικρά μου χρόνια
Τὴν ἀροιξί σου ἔψαλα, τοὺς κάμπους σου, τ' ἀηδόνια,
Τὸν εὔμορφό σου οὐρανό, τὴ θάλασσα, τ' ἀστέρια,
Τὰ ξακουσμένα ὄρη σου ἁρματολῶν λημέρια.
Γιὰ σένα ἔψαλα θερμὰ ἐλευθεριᾶς τραγούδια
Γιὰ σένα πάλι ἔκλαψα καὶ σοῦριψα λουλούδια
Ἀπὸ δαφνούλαις καὶ μυρτιαὶς ἔπλεξα τ' ὄνομά σου
Κ' ἐπόθησα μὲ τ' ἄλλα σου νὰ σμίξῃς τὰ παιδιά σου.
Πατρίδα μου, μ' ἀνάστησες μ' ἐλπίδας τόσους χρόνους
Κ' ἐσὺ μοῦ ἀνακούφιζες καὶ στεναγμοὺς καὶ πόνους,
Μ' ἐσπούδασες νὰ ἀγαπῶ, μ' ἔμαθες νὰ πιστεύω,
Δὲν μ' ἔμαθες νὰ μὴ πονῶ τ' ἄδικο νὰ γυρεύω
Μ' ἐστόλισες μὲ ὄνειρα καὶ μὲ χρυσαῖς ἐλπίδαις
Καὶ ἔπειτα ποτίσθηκα φαρμακεραῖς ρανίδαις
Νὰ μὴ γνωρίσω μ' ἔκανες τὸ δόλο καὶ τὴν πλάνη
Κι' αὐτὰ τὰ δυὸ μοῦ πλέξανε μαρτυρικὸ στεφάνι
Μὲ ἔπλασες μὲ ἀπαλὴ καρδιά, ἀλλὰ μεγάλη
Καὶ τὸ κακὸ δὲν ἔφθανε ὁ νοῦς μου γιὰ νὰ βάλῃ
Κ' αἴφνης ἡ μοῖρα μ' ἔρριξε σὲ συμφορὰ καὶ πόνους
Ἐν ᾧ περνοῦσα ἀμέριμνη χαριτωμένους χρόνους.

* * *

Πατρίδα μου, πριχοῦ καλὰ γιὰ 'μένα νὰ ξετάσουν,
Φοβήθηκα μὴ πλανηθοῦν καὶ μὲ καταδικάσουν.
Εὑρέθηκα σὲ μιὰ στιγμὴ εἰς τοσ' ἀπελπισία,
Ποῦ μοῦ ἐφάνη ἡ ζωὴ γεματ' ἀχαριστία.
Καὶ ἄνοιξε στὰ σπλάγχνα μου πληγὴ φαρμακεμμένη
Ποῦ νύκτα ἡμέρα δούλευε 'στὸ αἷμα βουτημένη.
Ὁ νοῦς μου ἐσταμάτησε 'ς τὴν τόση συμφορά μου,
Καὶ ἤταν ἀμολόγητα τὰ τόσα βασανά μου.
Λησμόνησα ταῖς χάραις σου καὶ τὰ πολλὰ καλάσου
Σὰν ἄδικη, μ' ἐφάνηκες, πῶς εἶσαι 'στὰ παιδιά σου.
Καὶ ἄδικη σὲ ἔκραξα καὶ ἄσπλαγχνη σὲ εἶδα
Γιατ' ἔφυγε σὰν ὄνειρο ἡ τόση μου ἐλπίδα.
Πατρίδα μου! σ' ἀδίκησα, τὸ βλέπω, τὸ γνωρίζω,
Σὲ μιὰ στιγμὴ ἁμάρτησα τὸ δάκρυ μου σκουπίζω.
Καθὼς πρῶτα μ' ἐπίστευες καὶ τώρα πίστεψέ με
Κι' ἂν μοῦφυγε παράπονο πικρὸ, συγχωρησέ με.
Μοῦ δίνης τώρα τὴ χαρὰ, μοῦ χύνης εὐτυχία,
Μοῦ σβύνεις κάθε στεναγμὸ καὶ κάθε δυστυχία,
Τὸ ὄνομά σου θὰ εὐλογῶ μὲ ὅλη τὴ καρδιά μου
Γιὰ σένα θὰ προσεύχωμαι κ' ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά μου
Λάμψιν θὰ βλέπω φωτεινὴν ὁ οὐρανὸς νὰ χύνῃ
Καὶ μία λέξι θὰ θωρῶ ἐκεῖ, Δικαιοσύνη.

Μαριέττα Μπέτσου.

ΠΤΑΙΕΙ Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΞΑΝΘΙΠΠΗ

Δάφνη ἡ καλλιπάρειος καὶ εὐμελὴς τῆς Ξανθίππης φίλη ἠγάπα μᾶλλον νὰ ἐπισκέπτηται τὰς γνωστὰς καὶ οἰκείας αὐτῆς ἢ νὰ διαμένῃ οἴκοι ἐργαζομένη. Τὴν μεθεπομένην τῶν γάμων τῆς Ξανθίππης ἡμέραν ἡ Δάφνη καλὸν καὶ καινουργῆ ἀμφιασαμένη χιτῶνα μετέβη παρὰ τῇ φίλῃ Ξανθίππῃ, ὅπως ἐπί τινας στιγμὰς συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτῆς. Διαβᾶσα τὴν αὔλειον θύραν προὐχώρησεν εὐθὺ πρὸς τὴν γυναικωνῖτιδα, ἐν τῇ πρώτῃ τῆς ὁποίας στοᾷ, τῇ καὶ ἀμφιθαλάμῳ καλουμένῃ, δὲν συνήντησε παρὰ πᾶσαν αὐτῆς προσδοκίαν τὴν Ξανθίππην. Προχωρήσασα ὅμως διὰ τῶν περιστυλίων πρὸς τὸν κυρίως θάλαμον, εἶδε τὴν νεαρὰν γυναῖκα νωχελῶς ἐπὶ κλιντῆρος ἐξηπλωμένην καὶ φέρουσαν χιτῶνα καινουργῆ—πιθανῶς τὸν νυμφικόν της—οὗ τὸ κάτω ἄκρον ἦν πεποικιλμένον πολυχρόοις ποικίλμασι. Τὴν ὡραίαν κόμην αὐτῆς συνεκράτει τριπλῆ σειρὰ χρυσῆς ταινίας, τὸν δὲ καρπὸν τῆς χειρὸς περιέβαλε ψέλλιον χρυσοῦν. Τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ ἄλλου στηρίζουσα ἡ νέα καὶ καλίμορφος Ξανθίππη ἐφαίνετο βεβυθισμένη εἰς βαθυτάτην μελαγχολίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς παιδικῆς φίλης Δάφνης ἀπέσπασεν αὐτὴν τοῦ ρεμβασμοῦ της. Θέσασα δὲ τοὺς δύο δακτύλους ἐπὶ τῶν χειλέων ἐπέταξε σιωπὴν τῇ λάλῳ καὶ συνήθως εὐθύμῳ φίλῃ αὐτῆς. Μὴ ἐννοήσασα ἡ Δάφνη τὸν λόγον, δι' ὃν ἐπεβάλλετο αὐτῇ σιγή, προὐχώρησεν ἐντὸς τοῦ θαλάμου μὲ βῆμα δειλόν, ἀφέθη νὰ πέσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Ξανθίππης, τὴν κεφαλὴν δὲ θωπευτικώτατα ἐπὶ τῶν γονάτων ἐκείνης στηρίξασα, ἐζήτει τὸν λόγον, δι' ὃν ἐν ἡμέραις χαρᾶς ἐπεβάλλετο αὐτῇ σιγή. Ἰδὲ, εἶπεν ἡ Ξανθίππη, δεικνύουσα διὰ τῶν περιστυλίων τοῦ μεσαύλου ἐν τῇ αὐλῇ δύο ἄνδρας περιδιαβάζοντας καὶ περὶ σπουδαίων διαλεγομένους. Ἥτοι ὁ Σωκράτης ὅστις συνεζήτει, ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν συκομωρεῶν περιδιαβάζων, σπουδαῖα φιλοσοφικὰ ζητήματα μετὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ Εὐκλείδου.

Ἡ μεγάλη κεφαλὴ τοῦ Σωκράτους μὲ τὰς οὔλας ὡς Ἄραβος τρίχας αὐτῆς, καὶ τὴν ἀκανόνιστον καὶ δύσμορφον αὐτοῦ ρίναν, ὡς καὶ ἡ τραχεῖα καὶ ἀντιπαθητικὴ τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ φωνὴ τόσῳ κακῶς διέθεσαν τὴν Δάφνην, ὥστε βλέπουσα τὴν Ξανθίππην κατὰ πρόσωπον εἶπε δεικνύουσα τὸν Σωκράτην: «Εἴξεύρεις ὅτι ὁ Σωκράτης σου εἶναι τὰ μάλιστα ἄσχημος καὶ γέρων.

Ναί, ἀλλὰ μέγας φιλόσοφος καὶ μὲ πολλὰς ἀρετὰς καὶ σοφίαν, εἶπε στενάζουσα ἡ Ξανθίππη.

Πῶς! στενάζεις τὴν πρώτην τῶν γάμων σου ἡμέραν! μετανοεῖς λοιπόν, διότι ἐνυμφεύθης τὸν μέγαν αὐτὸν φιλόσοφον!

Ὄχι, εἶπεν ἡ Ξανθίππη· εὐγνωμονῶ πρὸς τοὺς γεννήτορας οἵτινες μοὶ ἔδωκαν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀθηναίων ἀνδρῶν ὡς σύζυγον. Ἐὰν ἤκουες πόσον ὡραίους λόγους μοὶ εἶπε χθές, εἰσαγαγών με εἰς τὸν οἶκον του! Πόσον ὡραῖα πράγματα τέως ἄγνωστα μὲ ἐδίδαξε. «Ἄκουσον, γύναι, μοὶ εἶπε· ὑπάρχουσι κακοὶ δαίμονες ἐν τῷ κόσμῳ, ὁδηγοῦντες τὴν γυναῖκα εἰς τὸ κακόν. Ὑπάρχει ὅμως καὶ καλὸς δαίμων τιμωρῶν τὴν τοῖς κακοῖς ὑπείκουσαν γυναῖκα. Ἐὰν θέλῃς νὰ ὑπακούσῃς εἰς τὸ καλὸν Δαιμόνιον ὀφείλεις νὰ εἶσαι φιλαλήθης, ἐνάρετος, καὶ ἀγαθὴ οἰκοδέσποινα.» Πλὴν πῶς δύναμαι νὰ εἶμαι τοιαύτη, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐμποδίζει με;

Πῶς; εἶπεν ἡ Δάφνη! Εἰπέ μοι τὰ πάντα, ἵνα ἐὰν ὁ μετὰ φιλοσόφων βίος δυσπραγῆς, ἀποστέρξω καὶ ἐγὼ τὸν Ἀντισθένη, ὃν οἱ ἐμοὶ γονεῖς ὡς σύζυγον προορίζουσί μοι.

Ἐν τῶν πρώτων καθηκόντων καλῆς καὶ ἐναρέτου οἰκοδεσποίνης, εἶπέ μοι ὁ Σωκράτης, εἶναι νὰ φροντίζῃ ὅπως καλὸν γεῦμα καὶ δεῖπνον παρασκευάζῃ διὰ τὸν σύζυγον αὐτῆς. Πῶς δὲ νὰ πράξω τοῦτο, ἀφοῦ τρὶς ἤδη ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐζήτησα αὐτῷ ἓν τετρώβολον, ὅπως τὰ ἀναγκαῖα προμηθευθῶ, οὗτος δὲ τὰς μὲν δύο φορὰς οὐδεμίαν ἔδωκέ μοι ἀπάντησιν, τὴν δὲ τρίτην στραφεὶς πρὸς τὸν ἄρτι ἐκ Μεγάρων ἀφιχθέντα Εὐκλείδην εἶπε: *Ἄφες τὴν γυναῖκα νὰ λέγῃ καὶ ἄκουσόν μου.*»

Πρὶν ἢ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ξανθίππη περάνῃ, ὁ Σωκράτης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Εὐκλείδου ἀφίκετο εἰς τὸ περιστύλιον, ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὴν Ξανθίππην εἶπεν. Γύναι, ὁ ἥλιος περὶ τὴν μέσην ἡμέραν ὑψοῦται, ἑτοίμασον ὅθεν τὴν τράπεζαν, διότι ὁ φίλος μου Εὐκλείδης συγγευματίζει μεθ' ἡμῶν. Ἀλλὰ τί νὰ ἑτοιμάσω, εἶπεν ἡ Ξανθίππη χαμαὶ νεύουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ κατέρυθρος γενομένη, ἀφοῦ τρὶς ἐζήτησά σοι ἓν τετρώβολον καὶ δὲν μοὶ ἔδωκας, ἵνα τὰ διὰ τὸ ἄριστον προμηθευθῶ.

Ὁ Εὐκλείδης εἰρωνικῶς μειδιῶν εἶπε: Ἀπὸ τοῦδε ἤρξατο ἡ γυνὴ μὴ ἐκπληροῦσα τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα καὶ σοῦ ἐπὶ τούτῳ καταμεμφομένη.

Οὐχὶ, εἶπεν ὁ Σωκράτης. Ἀποδώσωμεν δικαιοσύνην τῇ γυναικί. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὴν παρεκάλεσεν, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι διὰ φωνῆς σθεναρᾶς καὶ ἐπιμόνου ζητεῖ παρ' αὐτοῦ χρήματα. Δὸς ἡμῖν τώρα ὀλίγον ἄρτον καὶ ὀλίγον οἶνον καὶ λάβε χρήματα, ἵνα πλούσιον δεῖπνον παρασκευάσῃς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡ Ξανθίππη ἐζήτει μεγαλοφώνως καὶ ἐπιμόνως παρὰ τοῦ ἀνδρὸς χρήματα, οὗτος δὲ πάραυτα ἔδιδεν αὐτῇ. Μετὰ παρέλευσιν ὅμως ἡμερῶν τινων ὁ Σωκράτης ἐξῳκοιώθη πρὸς τὴν φωνὴν τῆς Ξανθίππης, πρὸς ἣν καὶ πάλιν ἐντελῶς ἐκώφευε. Αὕτη ἠναγκάσθη νὰ φωνάζῃ ἐπὶ μᾶλλον, ὅτε δὲ

παρίστατο ἀνάγκη ἐσθῆτος ἤ τινος τῶν ἐπίπλων τοῦ οἴκου ἡ Ξανθίππη ἐπὶ μῆνα ὅλον εφώναζε καὶ ἐθρήνει, ἕως οὗ τά τε ὦτα καὶ ὄμματα τοῦ Σωκράτους ἀντιλαμβανόμενα τῶν ἀναγκῶν τῆς γυναικὸς ἀνεπλήρου ταύτας.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ οἶκος τοῦ Σωκράτους ἐσυχνάζετο πάντοτε ὑπὸ φίλων καὶ μαθητῶν, οὗτοι δὲ ἤκουον τὴν Ξανθίππην μεγαλοφώνως ζητοῦσαν χρήματα, ἀπέδιδον εἰς αὐτὴν τὸ ἐλάττωμα τῆς αὐθαδείας καὶ ἀπληστίας, εἰς δὲ τὸν ἀδιαφόρως ἔχοντα ὡς ἐκ τῶν φιλοσοφικῶν ἀσχολιῶν του πρὸς τὰς κραυγὰς αὐτῆς Σωκράτην, ἀπέδιδον τὸν τίτλον τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐπιεικοῦς.

Ἐντεῦθεν ἀδίκως ὅλως καὶ ὑπείκουσα ταῖς διαταγαῖς αὐτοῦ τοῦ συζύγου της ἡ ἀτυχὴς Ξανθίππη ἀπέκτησε τὴν κακόζηλον φήμην, ἣν μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν χαίρει ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον. Πόσαι ἄρα Ξανθίππαι δὲν ὑφίστανται τὴν τύχην ἐκείνης καὶ κατὰ τὸν αἰῶνα ἡμῶν!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΕΝ ΤΟΥΡΙΝΩ

(Εἰδικὴ ἀνταπόκρισις «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν»)

Ὡς λίαν προσφυῶς εἶχε γραφῆ ἔν τινι ἄρθρῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» αἱ ἐκθέσεις τῆς καλλονῆς, συντελοῦσιν εἰς ἐξευτελισμόν, ὕβριν καὶ ταπείνωσιν τοῦ ὡραιοτάτου δώρου, δι' οὗ ἡ φύσις ἐδιαίτατα περιεκόσμησε ἀριθμόν τινα εὐνουμένων της γυναικῶν.

Ἡ ἔκθεσις τῆς καλλονῆς τοῦ Τουρίνου ἔρχεται εἰς ἐπισφράγισιν τῆς ἀληθείας ταύτης, ἐν αὐτῇ δὲ ὡς θεατὴς παρασταθεῖσα ὥκτειρα τὰς ἀναξίας τῶν φυσικῶν τούτων χαρισμάτων γυναῖκας. Οὐδέποτε γυνὴ τιμία καὶ ἐνάρετος ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐξευτελιστικὸν ἀγῶνα τῆς δοκιμασίας ταύτης χάριν ὀλίγων κερμάτων χρυσοῦ ἢ πολυτίμου τινος κοσμήματος. Καίτοι δὲ διαδίδεται ὅτι μεταξὺ τῶν παρασταθεισῶν γυναικῶν ὑπῆρχον καὶ εὔποροι καὶ καλῆς ὅπωσδήποτε κοινωνικῆς τάξεως τοιαῦται πᾶς τις ἐχέφρων ὅμως ἀντιληφθεὶς ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην πείθεται, ὅτι πᾶσαι αἱ συναγωνισθεῖσαι κυρίαι ἦσαν γυναῖκες ἀμφιβόλων ἠθῶν.

Τοῦτο ἀναγνωρίζοντες καὶ αὐτοὶ οἱ ἑλλανοδίκαι, ὧν προήδρευεν ὁ διάσημος ἐνταῦθα γλύπτης κ. Ταμβάκης ἠρνήθησαν νὰ κατατάξωσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν συναγωνιζομένων ὡραιοτήτων κόρην, ἧς ἡ μήτηρ Γερμανὶς ἔγραφε ὀλίγας πρὸ τῆς Ἐκθέσεως ἡμέρας ἐπιστολὴν ὡς ἑξῆς: «Δύναται νὰ ἐκθέσῃ κόρη καλῆς οἰκογενείας καὶ αὐστηρᾶς ἀνατροφῆς τὴν καλλονήν της, χωρὶς οὐδένα κίνδυνον νὰ διατρέξωσί τὰ χρηστὰ αὐτῆς ἤθη»; Τὸ κομητάτον ἀπήντησεν εἰλικρινέστατα ὅτι ἡ κυρία ἐκείνη δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν κόρην της πλησίον της, διότι εἰς τὰς ἐκθέσεις τῆς καλλονῆς πᾶν ἄλλο βραβεῖον ἢ τὸ τῆς ἀρετῆς ἀποκτῶσιν αἱ προσερχόμεναι. Εὐτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀληθὲς καύχημα ὅτι οὐδεμία Ἑλληνὶς ἐφάνη διεκδικοῦσα τὸ μῆλον τοῦ Πάριδος. Ἃς λέγωσιν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ὅτι τοῦτο προκύπτει, διότι ἡ θεὰ τοῦ κάλλους ἀπεσύρθη ἀποφασιστικῶς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἶδεν ὅτι ἀνεστατώθη ἡ Ἑλλὰς ὅλη καὶ μικροῦ δεῖν ὑπεδουλοῦτο εἰς ξένους λαοὺς χάριν τῆς ὡραίας τοῦ Μενελάου γυναικός. Ὡραῖαι γυναῖκες ὑπάρχουσι καὶ σήμερον ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, δι' ἃς ἡγεμόνες, πρίγκηπες καὶ μεγιστάνες λησμονοῦσι πολλάκις τὴν θέσιν καὶ τὰ ἀξιώματά των, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς καὶ ἀρετῆς ἀνεπτυγμένον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔθνος καὶ κράτος ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ μὴ ἀπομακρυνώμεθα τοῦ θέματός μας. Αἱ ἐκτεθεῖσαι ὡραῖαι καίτοι ἐν τῷ προγράμματι ἀνηγγέλθησαν εἴκοσιν, ἐπαρουσιάσθησαν πραγματικῶς μόνον ἐννέα, ὡς δὲ ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ ἐγράφη ἡ ἔκθεσις ἔλαβε χώραν ἐν τῷ θεάτρῳ Scribe τὴν 30ην Ἰανουαρίου, ὥραν 11ην καὶ ἡμίσειαν μ. μ. Τὸ θέατρον ἦτο κατάμεστον θεατῶν, ἀπὸ τῆς πλατείας μέχρι τοῦ ὑπερώου. Αἱ κυρίαι ἦσαν σχετικῶς ὀλίγαι καὶ αὗαι μετημφισμέναι διὰ δομινῶν, ὑπὸ φόβου ἴσως μὴ καταταχθῶσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν συναγωνιζομένων. Αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων ἦσαν τόσον μεγάλαι, ὥστε, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ἡ ἔκθεσις αὕτη εἶχεν ὡς ἐλατήριον τὴν κερδοσκοπίαν ἐπιτηδείου τινὸς ἐργολάβου, ὅστις κατώρθωσε νὰ περιπλέξῃ εἰς τὰ δίκτυά του ἄνδρας διακεκριμένας κατέχοντας θέσεις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Τουρίνου.

Τέλος αἱ ἅμαξαι αἱ τὰς ὡραίας φέρουσαι καταφθάνουσιν, ἡ προσοχὴ τοῦ πλήθους ἐντείνεται, καὶ πάντων τὰ ὄμματα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ διευθύνονται σημείου. Ἡ μουσικὴ ἀνακρούει θελκτικωτάτους καὶ γαργαλιστικοὺς χορούς, ὁ δὲ μεγαλοπρεπὴς καὶ πλούσιος καλλωπισμὸς τοῦ θεάτρου ἀνταποκρίνεται πληρέστατα πρὸς τὸν ξεναγὸν τῆς ἑσπέρας ἐκείνης προορισμόν του. Τὸ ὡρολόγιον τοῦ θεάτρου ἐσήμαινε τὴν δωδεκάτην, ὅταν ἦχος σάλπιγκος ἀνήγγειλε τὴν εἰς τὸ κοινὸν ἐμφάνισιν τῶν ὡραίων.

Ὑπερέχει πασῶν ἡ ἐκ Βιέννης Jenny Cooper τύπος λεπτοῦ κάλλους, γυνὴ πλουσιωτάτη, ὡς λέγουσι, καὶ τρίτην ἤδη φορὰν χήρα. Ἐπαρουσιάσθη στηριζομένη ὡς αἱ λοιπαὶ εἰς τὸν βραχίονα ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ κομιτάτου μὲ βλέμμα αὔθαδες, προκλητικόν, οὐδαμῶς συγκεκινημένη. Ἔφερεν ἐσθῆτα πολυτελῆ χροῦ, ὑπερβολικῶς ἐκτεταχειλισμένην, καὶ ἀφήνουσαν ἐκτεθειμένας εἰς τὰ βλέμματα τῶν περιέργων τὰς μᾶλλον ἀλαβαστρίνους καὶ τορνευτὰς ὠμοπλάτας, ἃς δύναταί τις νὰ ὀνειροπολήσῃ. Ταύτης εἵπετο ἡ κ. Meisner Γαλλὶς ὡραιοτέρα τῆς κ. Cooper μὲ ὕψος ἀθῶον καὶ παιδικόν, συνεπῶς δειλή πως καὶ συνεσταλμένη, οὐδαμῶς δὲ ἀναιδὴς ὡς ἡ πρώτη. Μετ' αὐτὴν αἱ δεσποινίδες Taillaus καὶ Verdier ὀλιγώτερον ὡραῖαι τῶν πρώτων. Ἡ Ρουμανία ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Reifmann, ἰσχνῆς καὶ λεπτοφυοῦς πλὴν καλλονῆς ἡγεμονικῆς. Ἡ Αἴγυπτος ἀπέστειλε ουμπαθητικωτάτην καὶ γλυκεῖαν μελαγχροινήν, μὲ ὀφθαλμοὺς πῦρ ἐκπέποντας, τὴν κ. Μαρίαν Μούρτζη, ἡ δὲ Ἰταλία τὴν ἐκ τῆς πόλεως Rinvini Κωνσταντζᾶν Φουσκόνη ἐξαισίου κάλλους, ἀλλὰ καὶ θαυμαστῆς ἀναιδείας καὶ τὰς ἐκ Μιλάνου δεσποινίδας Caldevilla καὶ Γιράρδη, ὧν τὸ κάλλος οὐδεμίαν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν.

Τὸ κοινὸν κατ' ἀρχὰς ἤρξατο χειροκροτοῦν μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὅταν ὅμως ἡ παρέλασις ἐγένετο καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὡραίων ἀντὶ εἴκοσι περιωρίσθη εἰς ἐννέα μόνον καὶ ταύτας οὐχὶ ὡραίας, ὅσῳ ἠδύνατό τις νὰ προσδοκᾷ, προφανῆς δυσαρέσκεια ἐζωγραφήθη ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν θεατῶν ἐκδηλωθεῖσα τέλος διὰ ποδοκροτημάτων καὶ γιουγαϊσμῶν. Αἱ ὡραῖαι ὡσεὶ μὴ ἐπρόκειτο, περὶ αὐτῶν, ἐθεώντο μετὰ κταφανοῦς περιεργείας τὸ ὀυρλιάζον ἐκεῖνο πλῆθος, ὅπερ βαθμηδὸν ἤρξατο ἀραιούμενον. Περὶ τὴν 2αν δὲ μ. μ. ἐγένετο ἔναρξις τοῦ χοροῦ, διαρκέσαντος μέχρι τῆς πρωΐας.

Τὴν ἑπομένην ἑσπέραν ἐγένετο ἡ διανομὴ τῶν βραβείων, καὶ τὸ πλῆθος ἦν πολλῷ ἀραιότερον. Τὸ Α'. βραβεῖον ἔλαβε ἡ κ. Cooper ἐπευφημηθεῖσα καὶ χειροκροτηθεῖσα παρὰ πάντων ἐνθουσιωδῶς. Τὸ Β'. ἡ Ἰταλὶς Φουσκόνη, τὸ Γ'. ἡ Verdier, τὸ Δ'. ἡ Taillaus καὶ τὸ 5ον ἡ Μούρτζη.

Καὶ ἐν κωμικὸν ἐπεισόδιον. Κυρία τις ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀνωτάτην κοινωνίαν τῆς Βονωνίας, ἐξόχου κάλλους καὶ σύζυγος ἑνὸς τῶν διαπρεπεστέρων ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, ἀπέστειλε τὴν εἰκόνα της εἰς τὸ κομιτάτον, ἵνα, ἐὰν τὴν ἐγκρίνῃ, ἐπιτρέψῃ αὐτῇ νὰ συμμετάσχῃ τοῦ ἀγῶνος. Τὸ κομητάτον ἀπήντησε δ' ἐνθουσιωδεστάτης ἐπιστολῆς, ἥτις ὅμως κατὰ κακήν της τύχην, περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ συζύγου της. Οὗτος, ἀφοῦ ἠπείλησεν αὐτὴν μέχρι διαζυγίου, ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν νομάρχην τῆς Βονωνίας, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κομητάτου τὴν φωτογραφίαν τῆς ὡραίας συζύγου του, ὅπερ καὶ ἐγένετο πάραυτα πρὸς ἡσυχίαν τοῦ ζηλοτύπου ἀνδρός.

Τουρῖνον. Μ.

ΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἐν τῇ «Νέᾳ Ἐφημερίδι» ἐδημοσιεύθη διαφορίδιόν τι ἔχον ὡς ἑξῆς: «*Ἐρευνήσαντες ἀκριβῶς τὰ κατὰ τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον ἐπείσθημεν ὅτι ἡ Βασίλισσα οὐδόλως τυγχάνει προστάτις αὐτοῦ*». Τὸ δίστιχον τοῦτο διαφορίδιον ἐν ὀλίγοις πολλὰ λέγον ἔρχεται εἰς ἐπίρρωσιν τῶν περὶ Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων παρ' ἡμῶν γραφέντων, ἅτινα αἱ τοῦ Ἀμαλιείου κυρίαι ἀντέκρουσαν τόσον ἀορίστως καὶ συγκεχυμένως, ὥστε καταφανὲς καθίστατο τὸ ἀνακριβὲς τῶν δικαιολογιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀληθὲς μὲν εἶναι ὅτι παρὰ τοῦ κ. Τυπαλδου Κοζάκη, ἐφόρου τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου ἐλάβομεν ῥητὴν διαβεβαίωσιν τῆς τροποποιήσεως τῶν ἐν αὐτῷ κακῶς κειμένων, καὶ αὐταὶ δὲ αἱ Κυρίαι ἐν τῇ δικαιολογητικῇ ἀπαντήσει των ὑπεσχέθησαν ὅτι θέλουσιν εἰσαγάγει συστηματικῶς τὴν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ἐκμάθησιν τῶν γυναικείων τεχνῶν, οὐχ ἧττον ἡ διὰ τῆς δημοσιότητος ἐπίσημός πως τῆς βασιλίσσης ἀποκήρυξις ἀπὸ πάσης ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ προστασίας καὶ συμμετοχῆς ἐμβάλλει τὸ κοινὸν εἰς δικαίας ἀνησυχίας.

Αἱ ἀνησηχίαι δὲ αὗται ἔλαβον κατὰ φυσικὸν λόγον ὀξύτερον γαρακτῆρα, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» Κορρμηλᾶ νεωτέρα εἴδησις περὶ παραιτήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐφόρου κ. Τυπάλδου Κοζάκη. Καθ' ἡμᾶς ἡ παραίτησις αὕτη εἶναι ἀναντιρρήτως συνέπεια νέων ἐτωτερικῶν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ ταραχῶν, καθ' ὅσον ὁ κ. Τυπάλδος Κοζάκης κατὰ τὴν μεθ' ἡμῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος συνεντευξίν του, οὐδόλως περὶ παραιτήσεως ἐσκέπτετο, τοὐναντίον μετὰ ζήλου ἐπαινετοῦ ἀληθῶς ἐξέφρασεν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ὁριστικὴν πρόθεσίν του ὅπως πολλὰς ἐπενέγκῃ μετὰ τῶν Κυριῶν βελτιώσεις ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ Ὀρφανοτροφείῳ.

Συνεπείᾳ ὅθεν τῶν ἀνωτέρω καθῆκον ἀπαραίτητον ἐπιβάλλεται εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου να συνέλθωσιν ὅπως ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐξετάσωσι τοὺς λόγους δι' οὓς ἥ τε κ. Πρόεδρος καὶ ὁ κ. Ἔφορος αὐτοῦ παρῃτήθησαν ὡς καὶ ἐν γένει τὰ κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, τροποποιήσωσι δὲ ριζικῶς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὀργανισμόν. Ἡ ἐπίσημος προεδρεία καὶ μεγάλη προστασία τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου καθιδρύματος δέον νὰ ἀνατεθῇ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς τὴν Σεπτὴν ἡμῶν Βασίλισσαν τὴν κατ' ἐξοχὴν φιλάνθρωπον καὶ ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν χριστιανικῆς στοργῆς καὶ ἀγάπης πρωτοστατοῦσαν. Πολλὰ δὲ τῶν ἐν τῷ Ἀμαλείῳ κακῶς ἐχόντων ἀνάγκη ἵνα ριζικῶς τροποποιηθῶσι.

Δυστυχῶς ὀλίγισται τῶν τῆς πόλεώς μας Κυριῶν συμμετέχουσι τῶν γενικῶν συνελεύσεων τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου καθιδρύματος, διότι μόλις εἰς ἑκατὸν ἀνέρχεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένων μελῶν. Φιλανθρωπικὸν καθῆκον ἐπιβάλλει εἰς τὰς ἀξιοτίμους τῆς κοινωνίας μας κυρίας τὴν συμμετοχὴν καὶ συνεργασίαν των εἰς τοιαῦτα εὐεργετικὰ ἄσυλα, ἀφοῦ μάλιστα ἐν τούτοις καὶ μόνοις περιορίζεται παρ' ἡμῖν ἡ εὐεργετικὴ τῆς γυναικὸς δρᾶσις.

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν Ἑλλάδι ζήτημα ἐξ ἴσου ἀπασχολοῦν καὶ ἐνδιαφέρον ἁπάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις εἶναι βεβαίως τὸ οἰκονομικόν. Ἐνῷ δὲ παρὰ τοῖς λοιποῖς τῆς Εὐρώπης λαοῖς θύματα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν εἶναι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰ κατώτατα τῆς κοινωνίας στρώματα ἤτοι ὁ ὄχλος, παρ' ἡμῖν πραγματικὴ ἔνδεια καὶ δυσπραγία ἐπικρατεῖ εἰς ὡρισμένην τάξιν ἀνθρώπων ἀνεπτυγμένων, ἀποζώντων ἐκ γλίσχρων πόρων γραφικῆς ὑπηρεσίας. Καὶ ὑγιὴς μὲν ὢν ὁ ὑπάλληλος δύναται ἐργαζόμενος νὰ κερδίζῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων του. Εὐθὺς ὅμως ὡς ἡ ὑγεία του προσβληθῇ, αὐτός τε καὶ ἡ οἰκογένεια λιμώττουσι καὶ κυριολεκτικῶς ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης.

Εὐεργέται ὅθεν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν οἱ προνοοῦντες καὶ ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντος αὐτῶν. Παρ' ἡμῖν μέχρι σήμερον μόνον περὶ στρατιωτικῶν ὡρισμένων τάξεων ὑπαλλήλων ἐλήφθη πρόνοια, γνωστὰ δὲ τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῶν ταμιευτηρίων τῶν ὑπουργικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν.

Περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ καὶ τηλεγραφικοῦ κλάδου οὐδείς ποτε εἶχε προνοήσει. Ὀφείλεται ὅθεν ἡ σύστασις ταμιευτηρίου ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ εἰς τὸν πρῶτον σχόντα τὴν εὐεργετικὴν ταύτην πρωτοβουλίαν, φιλοπρόοδον διευθυντὴν αὐτοῦ κ. *Ν. Καζάζην*. Ἐνώπιον δ' ἡμῶν ἔχουσαι ἀντίτυπον τοῦ ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀπαγγελθέντος λόγου, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ τὰ θερμότατα συγχαρητήριά μας πρὸς ἄνδρα τόσῳ φιλοστόργως καὶ θερμῶς μεριμνῶντα ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ κλάδου, οὗ προΐσταται, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ ὁποίου πολλὰ κέκληται νὰ συντελέσῃ. Ὁ κ. Ν. *Καζάζης* εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες κατανοοῦσιν ὅτι ἡ βάσις παντὸς καλῶς διοικουμένου κράτους εἶναι ἡ εὐπραγία τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀποτελοῦντος τὰ θεμέλια καὶ τὴν δύναμιν τῶν ἐθνῶν. Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναπτύσσει ἐν τῷ περὶ ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων λόγῳ του μετὰ τόσης μαθηματικῆς ἀκριβείας καὶ πειστικῆς δυνάμεως, ὥστε ἐλπίζομεν ὅτι θέλει χρησιμεύσει ὡς μάθημα πρὸς πάντα τὸν δυνάμενον καὶ ὀφείλοντα νὰ μεριμνᾷ καὶ ἐργάζηται ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Χορηγηθεὶς παρὰ τῇ κ. Σοφίᾳ Σχλιέμαν.— Ἐν ἀπλέτῳ διαχύσει καὶ χαρᾷ διῆλθον τὴν μεταμεσημβρίαν τῆς Κυριακῆς οἱ παρευρεθέντες ἐν τῇ χορηγηθείσῃ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Σχλιέμαν. Πᾶσαι αἱ νέαι καλλοναί, αἵτινες δὲν ἔλαμψαν εἰσέτι ἐν ταῖς αἰθούσαις κατὰ τὰς χορευτικὰς ἑσπερίδας, ποιοῦσι τὴν ἐν τῷκόσμῳ εἰσαγωγήν των διὰ τῶν τόσῳ πολυτελῶς καὶ φιλοκάλως διοργανιζομένων ἐν τῷ Ἰλίου Μελάθρῳ χορηγηθείσων. Τὸ Ἰλίου Μέλαθρον θὰ ἔφερεν ἐντελῆ ἀρχαϊκὸν χαρακτῆρα, ἐὰν κατωρθοῦτο ὅπως αἱ ἐν ταῖς χαρηγηθείσαις τῶν Ἀπόκρεω κεκλημέναι φέρωσιν ἐνδυμασίας ἀρχαίας Ἑλληνικάς. Τοῦτο θὰ ἦτο ὡραῖον, πρωτότυπον καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὸν εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἔνθεον ἔρωτα τοῦ τε οἰκοδεσπότου καὶ τῆς οἰκοδεσποίνης.

49— ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ —49

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ἔχει καλῶς, Κύριε, δὲν θὰ μὲ ἐπανίδητε ἢ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ σᾶς παρουσιάσω τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόχων. Καὶ ὑποκλιθεῖσα ἡ Μαρκέλα ἀπῆλθεν, ἀφεῖσα τὸν ἀνακριτὴν ἔκπληκτον.

Μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν οὗτος, ἰδοὺ κόρη ἧς τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐφυΐαν σπανιώτατα ἀπαντῶμεν εἰς ἄνδρας.

Ἐξελθοῦσα τοῦ δικαστηρίου ἡ Μαρκέλλα ἦτο ἐκτὸς ἑαυτῆς. Εὑρεθεῖσα δὲ μόνη ἐπὶ τέλους ἐντὸς τῆς ἁμάξης της ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς παιδαγωγοῦ της ἐκρηγνυμένη εἰς λυγμούς. Τὸ ἔργον ὅπερ ἀνέλαβε τῇ ἐφαίνετο ἤδη ἀνώτερον τῶν δυνάμεών της, διότι ἐπὶ τέλους ποῦ καὶ πόθεν ἠδύνατο νὰ ἀρυσθῇ τὰς ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς καὶ ἀνακαλύψεως τῶν κακούργων, οὓς ὑπώπτευεν. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Γιλβέρτος ἦτον ἐπίσης φυλακισμένος, ἠτιμασμένος. Ἀνάγκη ὅθεν νὰ ἐργασθῇ ὅπως τὸν σώσῃ. Πρὸς τοῦτο ὤφειλε νὰ συγκρατήσῃ καὶ ὑποκρύψῃ τὰ αἰσθήματά της, νὰ μεταχειρισθῇ πᾶν μέσον ὅπως κατασκοπεύσῃ ἐκείνους, οὓς ὑποπτεύετο. Ἰδέα τις αἴφνης διέθη ὡς ἀστραπὴ ταχεῖα τὸν ἐγκέφαλόν της. Ὁ Ὀνέζιμος εἶχε καύσει ἐπιστολήν τινα κεκλεισμένην ἐν τῷ ἐπαράτῳ ἐκείνῳ κιβωτίῳ. Ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ εἶχον ἀνταλλαχθῆ καὶ ἄλλα ἔγγραφα σχετικὰ μεταξὺ τῶν δύο συνενόχων. Ἡ ἀλληλογραφία ὅθεν ἀμφοτέρων τούτων αἴφνης κατεσχημένη ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὰ σκοτεινὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σημεῖα.

Ἐνῷ δὲ ἡ Μαρκέλλα ὑρίστατο τὰς φρικώδης ταύτας ἀγωνίας τοῦ θανάτου, ὁ Πέτρος Δαρτουὰ, καὶ ὁ Ἀρμάνδος Δουριέ, θεωροῦντες τὴν ἡσυχίαν των βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ καὶ τὰ τοῦ Μωδουΐ ἑκατομμύρια ὑπὸ τὴν κατοχήν των διὰ τοῦ ἐπιτευχθέντος συνεταιρισμοῦ ἐθριάμβευον. Ὁ Δαρτουὰ αὐθημερὸν ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὰ ἐργοστάσια Μωδουΐ, μὴ λησμονήσας νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν Ἀρμάνδον, ὅτι ὤφειλε τὴν πρώτην του ἐπίσκεψιν πρὸς τὴν ἤδη μνηστήν του Μαρκέλαν.

Ἐνῷ δὲ οἱ ἄνω κύριοι ἐγνώριζον νὰ κερδίζωσι τὰς πολυτίμους αὐτῶν στιγμὰς διὰ τρόπου ἀληθῶς τιμῶντος τὴν ἐπιτηδειότητά των, ὁ ἀνακριτὴς ἀφ' ἑτέρου ἐχρησιμοποίει τὸν Ροβέρτον Βρικέ, εἰς ἄγραν τῶν δραπετῶν τοῦ κατέργου, ἄλλοτε συντρόφων καὶ φίλων αὐτοῦ. Ἡ ἰδέα αὕτη ὠφείλετο εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς φρουρᾶς, ὅστις συνώδευε τον πρώην καλόγηρον, νῦν δὲ λωποδύτην, ὁσάκις ἐκαλεῖτο παρὰ τοῦ δικαστοῦ εἰς ἀνάκρισιν. Δὲν ἔχεις ἐδῶ γνωστούς; εἶπεν ἡμέραν τινα καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν Βρικέ.

Μόνον τοὺς ἐν κατέργῳ φίλους μου, εἶπεν οὗτος, οἵτινες μὲ φεύγουσι βεβαίως σήμερον, μὴ δυνάμενοι νὰ μὲ ἐπισκεφθῶσιν ἐν τῇ νέᾳ κατοικίᾳ μου.

Ἄκουσον, εἶπεν ὁ ἀστυνομικός. Ἐὰν ὑπόσχεσαι νὰ μὲ βοηθήσῃς εἰς τὸ νὰ σοὶ φέρω ἡμερικοὺς συντρόφους ἐξ αὐτῶν εἰς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Π. Μ. Γαλαξείδιον. Ἐλήφθη, φύλλα ἀπεστάλησαν. Ἀπε ους εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν.— Καν Α. Δ. Λύγιον. Ἐστάλησαν τὰ ἐσχάτως ζητηθέντα 2 ἁπλὰ καὶ 4 βαρομετρικὰ ἡμερολόγια. Νομίζετε ὅτι εἶχον ἀνάγκην ὑπογραφῶν τὰ περὶ τῶν γυναικείων εἰδῶν ἀρθρίδια ἡμῶν. Τὰ μηχανήματα διὰ τὰ ἄνθη σᾶς ἀποστέλλομεν ἐπὶ ἐπιστροφῇ. Διὰ τῆς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ὑποδεικνυομένης μεθόδου τεχνητῶν ἀνθέων, κατασκευάσαμεν φυσικώτατα τοιαῦτα. ἐλπίζομεν ὅθεν ὅτι θὰ ἐπιτύχητε καὶ ὑμεῖς. Γράφομεν.— Καν Σ. Ν. Λειψίαν. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν.— Καν Π. Π. Πετρούπολιν. Πάντοτε ἡ αὐτή. Ὡραιότατον· δημοσιεύεται σήμερον.— Καν Α. Δ. Κ)πολιν. Δὲν εἴμεθα τῆς γνώμης ταύτης. Ἡ κούκλα εἶναι ὁ πρῶτος ἔρως τῆς κόρης· δι' αὐτῆς πολλὰ θὰ κατωρθοῦντο, ἐὰν αἱ μητέρες ἐγνώριζον νὰ ποιῶνται κατάλληλον χρῆσιν. Προσεχῶς ἀρθρίδιον ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.— Καν Α. Κ. Μ. Ξάνθην. Ἀγνοοῦμεν ἐντελῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν λόγῳ συγγενοῦς σας. Ἅμα ἴδωμεν τὸ ἔργον, γράφομεν ὑμῖν εὐχαρίστως, ἐὰν εἶναι κατάλληλον ἵνα προσενεχθῇ πρὸς τὴν Α. Υ. Καν Π. Β. Κ. Κυπαρισσίαν. Δύο βαρομετρικὰ ἀπεστάλησαν σήμερον. ἐνεγράφη δὲ καὶ ἡ ἐν Φιλιατροῖς νέα συνδρομήτρια.— Κον Γ. Π. Ξάνθην. Ἀποστέλλονται 12 βαρομετρικὰ καὶ 24 ἀποδείξεις· μυρίας εὐχαριστίσς δι' εὐγενῆ μέριμναν· γράφομεν.— Καν Αἰ. Π. Γ. Ὀρτάκιοῖ. Ἀντίτιμον συνδρομῶν ἐλήφθη· Νέαι ἐνεγράφησαν. Μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν. Κον Ι. Β. Σύρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.— Κον Σ. Ν. Σύρον. Προμηθευεσθε τὸ ζητούμενον βαρομετρικὸν ἡμερολόγιον παρὰ τοῦ αὐτόσε νέου χαρτοπωλείου τοῦ κ. Βεκβαρέλη.— Καν Α. Γ, Δ. Φ, Ε. Σ, Εἰ. Ν. Διατί μᾶς καθιστᾶτε ὑπευθύνους; Τὸ ἔργον μας περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ὑποδεικνύωμεν. Ἐὰν ἐκεῖνοι εἶναι κομματάργαι, πράξατε καὶ σεῖς τὸ ἴδιον. Ἐν τούτοις θὰ γράψωμεν.— Καν Σ. Κ. Κ)πολιν. Ἐλήφθη Ὡραῖον· δημοσιευθήσεται.— Κον Π. Γ. Κ. Βουκουρέστιον. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. Ἀπείρους εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ μέριμναν.— Κον. Α. Ε. Π. Λάρνακα. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας· γράφομεν.— Καν Σ.Δ.Β. Πλωμάριον. Λήγει τὴν 8ην Μαρτίου. — Καν Μ. Π. Κ. Κεφαλληνίαν. Ἐλήφθη.— Καν Μ. Ι. Ν. Σύρον. Ἐλήφθη.— Καν Κ. Τ. Πύλον. Ἐλήφθησαν ἀμφότεραι αἱ ἐπιταγαί. Φύλλαπρὸς ἁπάσας τὰς συνδρομητρίας ἀπεστάλησαν ἀπὸ δεκαημέρου ἤδη.— Καν Κ. Α. Πύργον. Ἐλήφθησαν ἀποστέλλονται.— Καν Α. Κ. Ἄνδρον. Ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας. Γράφομεν.— Καν Ε. Α. Μ. Στενήμαχον. Ἡ εἰκὼν θὰ ἐκλάβῃ. Στέλλομεν δευτέραν ἐπὶ συστάσει — Κον Ν. Π. Κ. Βραΐλαν. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἀπείρους εὐχαριστίας.— Κον Ε. Ο Ἀλεξάνδρειαν. Δέχθητε ἔστω καὶ τὸ λῆξαν ἔτος σὺν τῷ νέῳ. Ὑπομονή.— Νέοι ἐγγράφονται. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. Γράφομεν.— Κον Σ. Ζ. Κάϊρον· 4 ἡμερολόγια 88 ἀποστέλλονται Ἀποστείλατε ὡς λέγετε.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῶν αἰφνιδίων τρόμων. Πολλὰ παιδία, ὡς ἐκ τῆς ἀθλίας τῶν ὑπηρετριῶν ἕξεως τοῦ νὰ ἐκφοβίζωσιν αὐτά, ἀποκτῶσι τὸ ἐλάττωμα τῆς δειλίας καὶ τοῦ φόβου. Τὸ ἐλάχιστον πράγμα ταράττει τὰ δυστυχῆ αὐτά, ἰδίᾳ τὴν νύκτα, ὅτε ὁ αἰφνίδιος τρόμος ἐπικίνδυνα πολλάκις συνεπάγεται ἀποτέλεσματα. Αἱ μητέρες ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἐν τῷ οἰκιακῷ νοσοκομείῳ των τὸ ἑξῆς φάρμακον: Βρωμιοῦχον ποτάσσαν 2 γρ. Ὑάμμα ὑοσκυάμου ἀπὸ 6—10 σταγόνας. Σιρόπ ον ἐξ ἀνθέων πορτοκαλίου 30 γρ. Ἀπεσταλαγμένον ὕδωρ θρίδακος (μαρουλίου) 60 γρ. Ἀναμιγνύετε πάντα ταῦτα καλῶς καὶ προσφέρετε εἰς τὸ τρομάξαν μικρὸν ἐν κοχλιαρίῳ τοῦ γλυκοῦ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μυελὰ βοὸς μὲ λευκὴν σάλτσαν. Ζεματίζετε τὸ μυελόν, ἵνα καθαρίσητε εὐκόλως ἀπὸ τοῦ λεπτοῦ δέρματος. Τὸ ἀφήνετε μετὰ ταῦτα ἐπὶ μίαν ὥραν ἐντὸς ψυχροῦ ὕδατ ς. Θέτετε τότε ἐντὸς χύτρας μετὰ ἀρκετοῦ ζωμοῦ κρέατος, 1)4 ποτηρίου ὄξους, ἅλατος, πεπέρεως, φύλλων δάφνης, γαρ οφάλων, σκορόδου, πετροσελίνου, καρότου, καὶ σελίνου. Καὶ ἀφήνετε νὰ βράσῃ ἐπὶ 1)2 ὥραν. Μετὰ ταῦτα τὸν χωρίζετε εἰς δύο καὶ σερβίρετε. Ἰδιαιτέρως κτυπᾶτε ἐντὸς μικροῦ δοχείου τρία κίτρινα ὠῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναμιγνύετε 4 κοχλιάρια καλοῦ ἐλαίου, ἅλας καὶ πέπερι, τὰ ὁποῖα θερμαίνετε καὶ ἀναμιγνύετε μέχρις οὗ δέσωσιν ἐπὶ ἐλαφροτάτης πυρᾶς, κεκαλυμένης διὰ στάκτης. Τὴν σάλτσαν αὐτὴν χύνετε ἐπὶ τῶν μυελῶν. Εἶναι φαγητὸν ὡραῖον καὶ γευστικόν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διδάσκαλος πτυχιοῦχος ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Διδάσκαλος πτυχιοῦχος συνισταμένη θερμῶς παρ' ἡμῶν καὶ δυναμένη νὰ διδάξῃ καὶ τὴν γαλλικὴν ὡς καὶ κλειδοκύμβαλον πρὸς μὴ προκεχωρημένας μαθητρίας ζητεῖ παρ δόσεις ἢ καὶ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ διαμένῃ ἄνευ μισθοῦ.

Παρακαλεῖται ἡ ζητήσασα θέσ.ν οἰκονόμου-θαλαμηπόλου νεᾶνις νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

τὴν φυλακήν, σοὶ ὑπόσχομαι νὰ ἐξερχώμεθα καθ' ἑκάστην εἰς περίπατον ἐφ' ἁμάξης καὶ νὰ σοὶ προσφέρω διὰ τὴν σύλληψιν ἑκάστου τούτων ἀνὰ 5 φρ.

Ἰδοὺ εἰς ἐπὶ τοῦ ἀντίκρυ πεζοδρομίου, εἶπεν ὁ Βρικέ, ἐρυθριῶν ὑπὸ χαρᾶς.

Τίς ; ὁ κύριος ἐκεῖνος μὲ τὸν μαῦρον ἐπενδύτην ;

Ναί, ἔμεινεν εἴκοσι ἔτη εἰς τὸ κάτεργον· ἐξῆλθε δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν μὲ ἐμὲ ἐποχὴν καὶ ὀνομάζεται Φερδινάνδος Λομπάρδος.

Ὦ ! εἶναι ἐπιτήδειος καὶ ἀχρεῖος κακοῦργος !

Ὁ ἀξιωματικὸς διέταξε τὸν ἁμαξηλάτην νὰ σταματήσῃ, καὶ ἀφήσας ἕνα φύλακα παρὰ τῷ Βρικέ, εὑρέθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὑποδειχθέντος αὐτῷ κυρίου, ὅστις ἡσύχως καὶ ἀξιοπρεπῶς ἔβαινεν εἰς τὸν δρόμον του. Κύριε Φερνάνδε Λομπάρδε, εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς εἰς τὸ οὖς τοῦ ἐν λόγῳ κυρίου.

Οὗτος ἀκούσας τὸ ὄνομα, ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ εἶχεν ἀφήσει, ὅλως ἀπροετοιμάστως, ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω, ὠχρότης δὲ θανάτου διεχύθη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, εὐθὺς ἅμα ἀνεγνώρισε τὸν ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ἀναλαβὼν ἐν τούτοις πάραυτα τὴν συνήθη ψυχραιμίαν του ὑπεκλίθη πρὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου λέγων : Ἀπατᾶσθε, κύριε, μὲ ἐξελάβετε δι' ἄλλον.

Ἄς λείπουν αἱ κωμωδίαι. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σᾶς συλλαμβάνω ! Εἶσθε δραπέτης τοῦ κατέργου. Ἀκολουθήσατέ με, ὅ,τι δὲ ἔχετε νὰ εἴπητε, τὸ λέγετε ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

Μὴ ἀντισταθῆτε, διότι ἀκολουθοῦμαι ὑπὸ φρουρᾶς, ἥτις θὰ σᾶς μεταφέρῃ διὰ τῆς βίας εἰς τὸ κρατητήριον.

Ὁ Λομπάρδος ἢ μᾶλλον ὁ Πέτρος Δαρτουᾶ συνελαμβάνετο παρὰ τῆς ἀστυνομίας, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν ἀσφαλέστατον

Ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἐζήτησε πάραυτα τὸν διευθυντήν, πρὸς ὃν ὡμίλησε μὲ ὕφος σοβαρὸν καὶ μελαγχολικόν. Εἶπε πρὸς αὐτὸν τὰ αὐτὰ σχεδὸν ὅσα εἶχεν εἴπει ἄλλοτε εἰς τὸν πνευματικόν του, ἀποσιωπήσας μόνον τὰ κατὰ τὸ β'. κακούργημά του, καὶ διϊσχυρισθεὶς ὅτι καίτοι ἡ ἀστυνομία τῷ εἶχεν ἐπιβάλλει ὡς τόπον διαμονῆς τὴν Τουλόνα, ἠναγκάσθη ὅμως νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, διότι ὡς γνωστὸς ἐκεῖ κατάδικος ἠδυνάτει νὰ εὕρῃ ἐνασχόλησίν τινα, ὅπως κερδίζῃ τὴν ζωήν του.

Ὡμίλησε δὲ μετὰ τόσης κατανύξεως πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας, ὥστε ἔπεισεν αὐτὸν περὶ τῆς μεταμελείας του καὶ τοῦ ἐντίμου βίου, ὃν ἤδη διῆγε.

Ὁ διευθυντὴς συγκεκινημένος ὑπεσχέθη εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ πράξῃ ὅ,τι δυνηθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ὑπὸ κράτησιν, μέχρις ὁριστικῆς ἐξελέγξεως τῆς ὑποθέσεώς του.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ Μαρκέλλα ἐμαρτύρει, ὑποχρεουμένη νὰ προσποιῆται τὴν ἥσυχον καὶ ἀδιάφορον, μυρία δὲ ἐργαζομένη καὶ μηχανευομένη ὅπως ἀνακαλύψῃ τοὺς ἐνόχους καὶ παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Ὤφειλε πρὸς τούτοις ἡ ἀτυχὴς κόρη νὰ δέχηται καθ' ἑκάστην τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον, ὃν τόσον ἐμίσει ἡ ψυχή της καὶ νὰ φαίνηται λησμονήσασα ἐκεῖνον, ὅστις ἔπασχε καὶ ἐστέναζε φρικωδῶς ἐντὸς τῶν ὑγρῶν τῆς φυλακῆς τοίχων.

(Ἀκολουθεῖ)